

poëzieCentrum

Laura Accerboni

2 • 5
2

versopolis

Laura Accerboni
1985
Italiaans / Italian

2 • 5
2

2	<i>Kou</i>	16	<i>Terwijl ik tussen</i>
3	<i>Coldness</i>	17	<i>While I was slamming</i>
3	<i>Il freddo</i>	17	<i>Mentre sbattevo</i>
4	<i>Op school</i>	18	<i>Heb je enig idee</i>
5	<i>At school</i>	19	<i>Have you any idea</i>
5	<i>A scuola</i>	19	<i>Hai idea di quanto</i>
6	<i>Gisteren stopte de grootste jongen</i>	20	<i>Alles aan jou</i>
7	<i>Yesterday the tallest boy</i>	21	<i>Everything about you</i>
7	<i>Ieri il bambino più alto</i>	21	<i>Tutto in te</i>
8	<i>Ik vond het</i>	22	<i>Ik word misselijk</i>
9	<i>I thought</i>	23	<i>I feel nauseous</i>
9	<i>Ho pensato</i>	23	<i>Mi mette nausea</i>
10	<i>Ik zou een everzwijn kunnen zijn</i>	24	<i>De lichten</i>
11	<i>I could be a wild boar</i>	25	<i>The lights</i>
11	<i>Potrei essere un cinghiale</i>	25	<i>Le luci</i>
12	<i>Mijn nieuwe glimlach</i>	26	<i>Wij zijn interessante</i>
13	<i>I wear</i>	27	<i>We are interesting</i>
13	<i>Il sorriso nuovo</i>	27	<i>Siamo persone</i>
14	<i>Toen ze me dwongen</i>		
15	<i>When they forced me</i>		
15	<i>Quando mi obbligarono</i>		

Kou
is niet echt aangenaam.
Als je rilt
daalt je geloofwaardigheid
tot het nulpunt.
Daarom heb ik geleerd
spijkers
in mijn handen te slaan.
Nu ben ik
een onwankelbaar mens.

Coldness
is rather unpleasant.
If you tremble
your credibility
turns to nothing.
That's why I've learned
to plant nails
in my hands.
I am now
a steady person.

Il freddo
è poco piacevole.
Se si trema
la credibilità
diventa niente.
Per questo ho imparato
a piantare chiodi
nelle mani.
Ora sono
una persona ferma.

Op school
gaan de meisjes
in de rij staan
volgens de hoogte
van hun ellebogen.
Dat is een nieuwe regel.
De moeders
bij de uitgang
vullen hun boodschappentassen
met stenen
en verbergen
de kassabonnen tussen hun lippen.
Ze hebben allemaal een nummer
dat hun geboorte onthult,
dat “rechtmatige geboorte” scheidt
van die “op rechtmatige afstand”.
Thuis
gieten de meisjes
zich vol water
en dromen
van sterke ellebogen
om zich erdoor te knokken
net als in een oorlog.
Wie het redt
neemt een boterham,
de anderen in looppas naar de wc
om na te denken
over hun verlies.

At school
the girls
line up
according to the height
of their elbows.
It's a new rule.
The mothers
outside
fill their shopping bags
with rocks
and hide
the receipts between their lips.
They each have a number
that identifies the birth,
that distinguishes "proper birth"
from "a proper distance."
At home
the girls
drink lots of water
and dream
of strong elbows
to grapple with
as in a war.
Those who survive
get a snack.
The others race to the bathroom
to reflect
on their loss.

A scuola
le bambine
si dispongono
in base all'altezza
dei loro gomiti.
E' una nuova regola.
Le mamme
all'uscita
riempiono di sassi
i sacchetti della spesa
e nascondono
gli scontrini tra le labbra.
Hanno tutte un numero
che identifica la nascita,
che separa "nascita giusta"
da quella "a giusta distanza".
A casa
le bambine
si riempiono d'acqua
e sognano
forti gomiti
da scavalcare
come in una guerra.
Chi sopravvive
fa merenda,
le altre di corsa in bagno
a riflettere
sulla perdita.

Gisteren stopte de grootste jongen
een steen
tussen zijn tanden
en begon te kauwen.
Hij toonde
zijn moeder
wat een mond vermag
die tot het uiterste gedreven wordt
en dat een vernield huis
niet méér is dan een vernield huis.
Gisteren hebben alle grotere jongens
hun vijanden uitgehongerd
en hun speelgoed haastig bij elkaar gezocht.
Ze hebben hun moeder
de orde
en de tucht van de doden getoond
en zijn daarna snel
hun handen gaan wassen
en gaan luisteren
naar het nieuws
in de vorm van wiegeliedjes.

Yesterday the tallest boy
put a stone
between his teeth
and began to chew.
He showed
his mother
what a mouth can do
when pushed to extremes
and that a ransacked home
is only a ransacked home.
Yesterday all the tallest boys
made their enemies starve
and quickly gathered up their toys.
They showed their mothers
the order
and discipline of the dead.
Then they ran
to wash their hands
and listen
to the news
in the form of lullabies.

leri il bambino più alto
ha messo una pietra
tra i denti
e ha iniziato a masticare.
Ha dimostrato
a sua madre
ciò che una bocca può fare
se messa all'orlo
e che una casa distrutta
è solo una casa distrutta.
leri tutti i bambini più alti
hanno messo alla fame i nemici
e raccolto i loro giochi in fretta.
Hanno dimostrato alle madri
l'ordine
e la disciplina dei morti
poi sono corsi
a lavarsi le mani
e ad ascoltare
le notizie
in forma di ninnenanne.

Ik vond het
onbetamelijk
voor vissen
in lichamen te wonen
om die sneller
af te breken
wanneer mensen
om ontdekking te voorkomen
ze naar de bodem laten zinken
misschien met beide voeten
in beton
en touwen
en een zak
over hun hoofd.
Dat zou een mens een vis
niet mogen aandoen:
hem dwingen
tussen aderen te zwemmen
en hem verplichten het longlandschap
te leren kennen
van een andere diersoort.

I thought
it was not right
for fish
to inhabit bodies
to decompose them
more rapidly
when man
drops them to the bottom
so they will not be found
stuck maybe in cement
the feet
the ropes
and a bag around the head
so they will not be found.
One should not do this
to a fish:
force it
to swim between veins
and oblige it to learn
the pulmonary geography
of other species.

Ho pensato
non fosse giusto
per i pesci
abitare corpi
per smaltirli
più in fretta
quando l'uomo
li rilascia sul fondo
per non farsi trovare
magari uniti al cemento
i piedi
e corde
e un sacchetto
sulla testa.
Questo a un pesce
non si dovrebbe fare:
costringerlo
a nuotare tra le vene
e obbligarlo a imparare
la geografia polmonare
di altre specie.

Ik zou een everzwijn kunnen zijn
als ik dat wilde
en mezelf tussen de ogen schieten
als ik dat wilde
En niemand
die daar iets van zou vinden.
Iemand
zou de moeite nemen
het lood uit het lichaam
te halen.
Zodat het niet terecht komt
tussen de tanden,
zodat het de wangen
niet verwondt
rond het middaguur.

I could be a wild boar
if I wanted
and shoot myself between the eyes
if I wanted
and no one
would think anything of it.
Someone
would worry
about removing the lead
from the carcass.
Should it end up
between teeth,
should it injure
cheeks
at midday.

Potrei essere un cinghiale
volendo
e spararmi tra gli occhi
volendo.
E nessuno
ne penserebbe niente.
Qualcuno
si preoccuperebbe
di estrarre il piombo
dal corpo.
Che non finisca
tra i denti,
che non ferisca
le guance
a mezzogiorno.

Mijn nieuwe glimlach
zet ik enkel op
als ik uitga.
Het zou zonde zijn
mocht die bederven.
Ik schitter trouwens méér
wanneer het geen gewoonte wordt,
ik bestijg alle tronen
en wijs de zwakkeren
de weg.
Ik heb daarbij tien kinderen
en een klein hondje
om mee uit wandelen te gaan.
En toch dans ik thuis voor jou
terwijl je eet
en laat je de koopjes zien
terwijl je slaapt
en ik schitter
in je hoofd,
ik schitter
ademloos.

Laura Accerboni

I wear
the new smile
only when I go out.
I wouldn't want
to spoil it.
And I shine brighter
if it's not a habit.
I climb on all the thrones
and point the way
to the weakest.
I also have ten children
and a little dog
to walk with.
Still I dance for you at home
while you dine
and I show you the sales
while you sleep
and I shine
in your head,
I shine
and do not breathe.

Il sorriso nuovo
lo metto solo
quando esco.
Non è il caso
che si rovini.
E poi luccico meglio
se non è un'abitudine,
salgo su tutti i troni
e indico la strada
ai più deboli.
Ho anche dieci figli
e un piccolo cane
da passeggio.
Eppure ti ballo in casa
mentre mangi
e ti mostro i saldi
mentre dormi
e ti luccico
in testa,
luccico
e non respiro.

Toen ze me dwongen
te eten
luidde de avondlijke profetie
“Hier word je groot
en sterk van”
terwijl mijn tanden
splinterden,
pijn bestond niet
geen enkel pad
bleef lang
onbetreden
en niets viel te zeggen
dus viel er niets
te eten.
Dat was
de droom die ik had
terwijl de profetie
in kleine stukjes
op het bord
voor mijn ogen
koud lag te worden.

When they forced me
to eat,
the evening prophecy
“That you grow strong and healthy”
they said,
while my teeth were chipping.
There was no pain
no path
was left alone
for long
and there was nothing to say
so there was nothing
to eat.
That was
the dream I had
while the prophecy
lay in little pieces
getting cold
on the plate
in front of me.

Quando mi obbligavano
a mangiare
la profezia serale
“Che cresci forte
e sana” dicevano
mentre mi si scheggiavano
i denti,
non esisteva dolore
nessuna strada
restava da sola
a lungo
e niente era da dire
quindi nulla
c’era da mangiare.
Questo era
il sogno che facevo
mentre la profezia
stava a piccoli pezzi
nel piatto
a raffreddarsi
davanti.

Terwijl ik tussen
de auto's smakte
"Ik weet het niet meer,
ik weet het niet meer"
fluisterde
de kleine fee zonder tanden me in
en ze lag
op de plek des onheils
voor mijn ogen dood te gaan
terwijl ik niets achterliet
en het steeds opnieuw
terugnam.

While I was slamming
between the cars
“I don’t remember
I don’t remember”
whispered the little fairy
with no teeth
and she lingered
at the crash
dying before me
while I was leaving nothing
and taking it all back
at every chance.

Mentre sbattevo
tra le auto
“Non ricordo
non ricordo”
mi suggeriva
la fatina senza denti
e se ne stava
sull’incidente
a morirmi davanti
mentre lasciavo niente
e me lo riprendevo
ad ogni istante.

Heb je enig idee
hoeveel moeite het gekost heeft
om ze één voor één
te fileren,
en de kieuwen
te herinneren
aan de zee
met de warme straal
van de kraan
waarvan jij zegt
“draai 'm dicht”.
En ik antwoord
dat het Kerstmis is
en het normaal is
een kuip te hebben
om in te vriezen.
En het zou beter zijn
dat je niet keek
je bent nog te jong
terwijl ik met mijn vingers
over de rug glijd
de buikwand openhaal
en de troep verwijder.
En jij schreeuwt
dat het Kerstmis is
en dat we allemaal
in gevaar zijn
onder de straal
warm water
en je schopt in de lucht
en jaagt me
naar lucht happend
de badkamer uit.

Have you any idea
how long it took
to dismember them
one by one
and remind
the gills
of the sea
under the faucet's
hot jet
that you say
"turn off."
And I reply
that it's Christmas
and it's normal
to have a tub
to freeze in.
And you'd better
not look,
you're not old enough
while my fingers
slide down the back
splitting the breast
and scraping out the innards.
And you shout
that it's Christmas
and we're all
in danger
under the jet
of hot water
and you kick at the air
and carry me
gasping
away from the bathroom.

Hai idea di quanto
ci sia voluto
per smembrarli
uno ad uno
e ricordare
alle branchie
il mare
con il getto caldo
del rubinetto
che dici
"chiudi".
E io rispondo
che è natale
ed è normale
avere una vasca
dove congelare.
E sarebbe meglio
non guardassi
non hai ancora gli anni
mentre con le dita
scivolo sul dorso
dividendo il petto
e togliendo gli scarti.
E tu urli
che è natale
e che siamo in pericolo
tutti
sotto il getto
d' acqua calda
e tiri calci all'aria
e mi allontani
boccheggiando
dal bagno.

Alles aan jou
is vriendelijk en volmaakt.
Als ik iemand was
zou ik je ogen
kopen,
als ik een huis had
zou ik je als antenne gebruiken
om de burens te stalken.
Ik zou respectabel
en fatsoenlijk worden
als ik maar jouw rug had,
recht als een man
die nieuwe kleren koopt
altijd in de spotlights
zichtbaar opgemaakt.

Laura Accerboni

Everything about you
is friendly and perfect.
If I were someone
I would purchase
your eyes,
if I had a house
I would use you as an antenna
to stalk my neighbors.
I would become
respectable and good
If I only had your back,
straight as a man's,
buying new clothes
and always in the limelight
noticeably made up.

Tutto in te
è amichevole e perfetto.
Se fossi qualcuno
ti comprerei
gli occhi,
se avessi una casa
ti userei come antenna
per braccare i vicini.
Diventerei
rispettato e per bene
se solo avessi la tua schiena,
dritto come un uomo
a comprare vestiti nuovi
e sempre in luce
visibilmente truccato.

Ik word misselijk
bij het zien van de kamer
nadat ik mijn ogen
voor de tweede keer
heb opengedaan.
In het midden staat
zonder ook maar
één enkele reden
een olifant
en die verplettert het bed.
Ik moet
voor de derde keer
mijn ogen opendoen.
Wat is het leven ellendig
als er niets en niemand is.
En nu het bed
in het midden staat
en de olifant bij het raam
heb ik echt
geen enkele reden
en smak tegen de grond
terwijl ik
in het midden sta
en het bed bij het raam
en de olifant
in vier stappen
zijn ogen opendoet
en vertrekt.

I feel nauseous
seeing the room
after opening
my eyes
the second time.
There's an elephant
at the center
for no reason
and it's crushing the bed.
I need to open
my eyes
a third time.
How empty is life
without a presence.
And now that the bed is
at the center
and the elephant's at the window
I really have
no reason
and fall flat to the floor
while I am
at the center
and the bed is at the window
and the elephant
in four starts
opens its eyes
and departs.

Mi mette nausea
la stanza vista
dopo aver aperto
gli occhi
per la seconda volta.
C'è un elefante
nel mezzo
che non ha proprio
alcuna ragione
e schiaccia il letto.
Occorre aprire
gli occhi
per la terza volta.
Che miseria la vita
senza alcuna presenza.
E ora che il letto
è in mezzo
e l'elefante alla finestra
io non ho proprio
alcuna ragione
e schianto a terra
mentre sono
al centro
e il letto alla finestra
e l'elefante
in quattro tempi
apre gli occhi
ed esce.

De lichten.
Je moet de lichten uitdoen.
De aders gaan te fel schijnen
anders,
kloppen van de hitte
bloeien niet langer.
Maar zie je dan niet waar precies
de draad ontspruit?
Het is niet meer dan een blootliggende draad...
Je wijt het aan het contact
dat nog steeds op je pols zit
maar niet tikt
het is blauw
diep daar onder
het is nog steeds blauw
het tikt echter niet.

The lights.
You have to turn out the lights.
Otherwise
the veins show up too much,
they throb from the heat
they no longer flower.
But don't you see the exact point
where the wire germinates?
It's only a bare wire...
You blame the outlet
that's always on your wrist
but it's not beating
it's blue
deep down
it's always blue
but it's not beating.

Le luci.
Devi spegnere le luci.
Si illuminano troppo le vene
altrimenti,
pulsano per il calore
non fioriscono più.
Ma non vedi il punto esatto
dove germoglia il filo?
E' solo un filo scoperto...
Rimproveri la presa
che è sempre sul polso
ma non batte
è blu
sotto sotto
è sempre blu
però non batte.

Wij zijn interessante
mensen.
Onze armen
zijn dat
en ook onze tanden,
elk teken van verzet
heeft iets interessants.
En in de grond,
wanneer we worden bevolkt
door kleine monsters
wanneer in onze oogkassen
nog slechts walm
is neergeslagen,
ook dan zijn we
ongelooflijk interessant.
En we willen
dat het gras
boven ons hoofd
dit weet,
dat de dood
dit begrijpt,
en ook de vogel
die onder ons woont
met zijn enorme snavel
waartegen geen kruid is gewassen.

Laura Accerboni

We are interesting
people.
Our arms
and also our teeth,
every mark of resistance
holds something of interest.
And in the ground,
when we are inhabited
by tiny monsters
when nothing but smoke
sits in our sockets,
even then we are
incredibly interesting.
And we want
the grass
above our heads
to know it,
and death
to understand it,
along with the bird
that lives underneath us
with its irremediably
large beak.

Siamo persone
interessanti.
Le nostre braccia
lo sono
e anche i denti,
ogni segno di resistenza
ha qualcosa di interessante.
E nella terra,
quando siamo popolati
da piccoli mostri
quando le nostre orbite
non hanno che il fumo
seduto dentro,
anche allora siamo
incredibilmente interessanti.
E vogliamo
che l'erba
sopra la nostra testa
lo sappia,
che la morte
lo capisca
e anche l'uccello
che sotto di noi abita
con il suo enorme becco
senza rimedio.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

- © original poems: Laura Accerboni
- © translations into Dutch: Frans Denissen en Hilda Schraa
- © translations into English: George Tatge

The poems have already been published in *La Parte Dell'annegato* (Nottetempo, 2015).

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Poëziecentrum vzw, Vrijdagmarkt 36, 9000 Ghent, Belgium.

Graphic design: ruttens-wille
Print: Drukkerij De Windroos, Beernem

D/2016/3962/10
ISBN 978-90-5655-406-4

www.poeziecentrum.be
www.versopolis.com

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

With the support
of Creative Europe
Programme of the
European Union

Laura Accerboni (1985) is dichtster en fotograaf. Ze behaalde een diploma Moderne Literatuur aan de Universiteit van Genua en debuteerde in 2010 met de bundel *Attorno a ciò che non è stato* (Edizioni del Leone). In 2015 verscheen *La parte dell'annegato* (Nottetempo). In haar gedichten creëert Accerboni een bizar, sadistisch universum met slachtpartijen, massamoorden en extreem geweld. In contrast met de dramatische thema's in haar werk, is haar schrijfstijl erg sober. Haar werk werd veelvuldig bekroond met o.a. de Piero Alinari 2011, (Fondazione Alinari); *Giovani Talenti*Cercasi 2009; *CercaTalenti* 2006; International Literary Competition Città di Ancona 2004; Città di Catesllo Artea National Award 2002/2003; International Poetry Award Città di Monza 2000. Haar debuutbundel werd bovendien bekroond met de Achille Marazza Prijs in 2012.

Accerboni is ook redacteur van *Steve*, een poëzietijdschrift met veel aandacht voor vertaalde poëzie en recensies. Verder vertaalde ze met Elio Grasso poëzie van de Amerikaanse dichter Taje Silverman.

Naast haar literaire activiteiten is Laura Accerboni ook actief als fotograaf. Haar werk werd getoond op verschillende solo- en groepstoonstellingen.

Laura Accerboni (1985) was born in Genova, lives in Lugano. She graduated in Modern Literature at the University of Genoa. Her poems have been published in several literary reviews, including: *Italian Poetry Rewiew*, *Poesia*, *Specchio della Stampa*, *Gradiva*, *Steve*, *CapoVerso* and *Nuova Corrente*.

For the Edizioni del Leone she released the poetry book *Attorno a ciò che non è stato* (Achille Marazza Prize, Opera Prima 2012). Her latest book *La parte dell'annegato* was released by Nottetempo (Poeti.com).

She won several literary awards including: the Piero Alinari 2011, 1° prize for the unpublished poem (Fondazione Alinari); 1° prize, poetry section, *Giovani Talenti*Cercasi 2009 National Competition, organized by the City of Pisa; ...

Since 2012 she is member of the editorial committee of the *Steve* poetry review contributing with reviews and translations.

Since 2006 she is one of the organizers of the Percorsi Poetici event hosted by the Festival Internazionale di Poesia in Genova.

Her photographic works have been exhibited in solo and group exhibitions.

Laura Accerboni (1985, Italië) is een van de veelbelovende dichters die werden geselecteerd voor Versopolis, een project dat de Europese uitwisseling van veelbelovend dichttalent wil bevorderen.

Versopolis is een samenwerkingsverband van 13 poëziefestivals en literaire organisaties uit verschillende landen van de EU. Versopolis promoot de fysieke uitwisseling van veelbelovend dichttalent op Europese poëziefestivals en bouwt een digitaal platform uit waar het brede publiek kan kennismaken met de geselecteerde dichters en de deelnemende partnerorganisaties.

Tijdens het tweede projectjaar zal Versopolis 93 Europese auteurs en hun poëzie promoten onder het motto 'where poetry lives'.

De Vlaamse partner van Versopolis is Poëziecentrum, dat in samenwerking met Felix Poetry Festival vijf dichters uit de Versopolis-poule op het jaarlijkse festival voorstelt.

Laura Accerboni (1985, Italy) is one of the promising poets selected for Versopolis, a project that aims to promote the exchange of poetic talent in Europe.

Versopolis is a collaborative venture of 13 poetry festivals and literary organisations from various EU countries. Versopolis promotes the physical exchange of poetic talent at European poetry festivals and is developing a digital platform where the public at large can get acquainted with the poets selected and the participating partner organisations.

During the second year of the project, Versopolis will promote 93 European authors and their poetry under the motto 'where poetry lives'.

The Flemish partner of Versopolis is Poëziecentrum which, in collaboration with the Felix Poetry Festival, will be presenting five poets from the Versopolis group at the annual festival.